

[Laurits Pedersen.]

tet er en saadan, at Priskontrolraadet vil kunne godkende den; men i særlige Undtagelsestilfælde kan det forekomme, at en Vares Kvalitet er saa ringe i Forhold til dens Pris, at det maa have staaet vedkommende Producent klart, at hans Pris var urimelig, selv om det var tilladt at producere Varen, og selv om hans Kalkulation i og for sig ikke kunde anfægtes, saaledes at med andre Ord Salget af den paagældende Vare til den paagældende Pris maa karakteriseres som et aabenbart urimeligt Forhold, noget i Retning af Svindel. Der er Fnighed om, at der i saadanne Tilfælde ikke vil være noget betænkeligt ved, at Prislovens Bestemmelse om Forbud mod urimelige Priser bringes i Anvendelse; men det forudsættes, at Afgørelser vedrørende Sager af den paagældende Art træffes af det samlede Priskontrolraad, hvorefter vedkommende Producent har sædvanlig Adgang til igennem Ankenævnet at indbringe Sagen til endelig Afgørelse for Handelsministeren.

Det er de Bemærkninger Udvalgets Flertal har ønsket at gøre, og de Ændringsforslag, det har ønsket at stille her ved anden Behandling. Der er yderligere stillet et enkelt Ændringsforslag af Det konservative Folkeparti, nogle Ændringsforslag af Socialdemokraterne og Kommunerne og endelig det af den højtærede Formand nævnte Ændringsforslag af Retsforbundet. Disse Ændringsforslag skal jeg dog undlade at omtale, før de ærede Partier har redegjort for dem her i Salen.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale, at man stemmer for de af Flertallet stillede Ændringsforslag under Nr. 1, 5 og 15.

Christmas Møller: Jeg kan naturligvis, hvad angaar de Ændringsforslag, som Flertallet har stillet, og hvori Det konservative Folkeparti parteciperer, henholde mig til de Bemærkninger, som Udvalgets ærede Ordfører (Laurits Pedersen) har gjort. Som den ærede Ordfører nævnte, har Det konservative Folkepartis Medlemmer af Udvalget derudover stillet et Ændringsforslag, nemlig Ændringsforslag Nr. 3, som vi kort har begrundet i Betænkningen. Jeg har i og for sig ikke meget at føje til vore Bemærkninger i Betænkningen angaaende dette Ændringsforslag, der jo drejer sig om de Tilfælde, hvor man benytter Bruttoavancesystemet. Priskontrolraadet følger i Øjeblikket den Skik kun at tillade en Bruttoavance paa samme Størrelse som i 1939 + 20 pCt., hvilken Bestemmelse blev gennemført i 1940. Ændringsforslaget gaar ud paa, at hvor Brutto-

avancen — og det er jo det det drejer sig om — kollektivt fastsættes, kan den ansættes paa Basis af en indhentet Erklæring fra vedkommende Erhvervs Hovedorganisation. Jeg ved meget vel, at det vil være muligt heroverfor at sige, at ogsaa uden dette Ændringsforslag vilde noget saadant kunne ske. Men vi mener, at det vil være meget formaals-tjenligt paa en saadan effektiv Maade at pege paa dette Problem, idet der utvivlsvist for store Dele af Detailhandelen kan foreligge Tilfælde, hvor der ikke er taget tilstrækkeligt Hensyn til deres økonomiske Forhold.

Jeg maa maaske dernæst have Lov til ganske kort at understrege, at vi lægger en ganske særlig Vægt paa de Bemærkninger, der findes i Flertalsbetænkningen angaaende Rationaliseringen.

Endvidere ønsker jeg at nævne, at vi ogsaa lægger stor Vægt paa, at der nedsættes et saadant Udvalg som det i Betænkningen omtalte, der kan faa Oplysninger angaaende alle de derhenhørende Forhold. Jeg tror ikke, den ærede Ordfører havde fuldkommen Ret, naar han brugte Udtrykket „Indseende med“, for vi ønsker ikke paa nogen Maade at blande os i Administrationen, og det gør Ordføreren naturligvis heller ikke, men det, det kommer an paa, er, at den høje Rigsdag kan være saa vel underrettet om disse Forhold, som man vel i Øjeblikket kan sige, at kun eet æret Medlem, som i øvrigt ogsaa ved det selv, er angaaende denne Sag.

For at fremme Forhandlingerne maa jeg maaske have Lov til at sige, at det ærede Medlem Hr. Stareke med fleres Forslag herigennem bliver overflødig, og jeg maa i hvert Fald fraraade at stemme for det. Vi har faaet det Tilsagn her, og det maa man holde sig til ved denne Lejlighed.

Jeg beder den højtærede Handelsminister bekræfte, at jeg har Ret, naar jeg siger, at man ikke fra Priskontrolraadets Side kan kræve Regnskaber længere tilbage i Tiden end 5 Aar. Efter Bogholderiloven er man ikke forpligtet til at bevare dem længere. Der kan forekomme saadanne Tilfælde, og hvis man da siger nej, fordi man ikke har Regnskaberne, er dette lovligt.

Endvidere beder jeg den højtærede Handelsminister bekræfte, hvad der jo er klart, at de Oplysninger, Priskontrolraadet faar, ikke maa publiceres og ikke maa komme urette Personer i Hænde.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Flertallets Ændringsforslag og anbefale at stemme for Vedtagelse af Ændringsforslag Nr. 3.